

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Martina Bobáka a Mgr. Jana Ferfeckého ve věci

žalobce: **Ing. P. K.**
bytem X
zastoupeného advokátkou JUDr. Marií Škardovou
sídlem U háje 1550/11, Praha 4

proti
žalovanému: **státní tajemník v Ministerstvu práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2022, č. j. MPSV-2018/23683-332/10,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2022, č. j. MPSV-2018/23683-332/10, **se ruší** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **15 342 Kč**, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně, JUDr. Marie Škardové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Generální ředitelka Úřadu práce České republiky (**generální ředitelka**) zařadila žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů dle § 62 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění účinném do 28. 2. 2019 (**služební zákon**), a to rozhodnutím ze dne **2. 1. 2018**, č. j. UPCR-2017/113990-78099815. Dále rozhodnutím ze dne **24. 1. 2018**, č. j. UPCR-2018/78099815, odvolala žalobce ze služebního místa představeného pro zrušení tohoto místa dle § 60 odst. 1 písm. a) služebního zákona. Nakonec generální ředitelka převedla žalobce na jiné služební místo (referenta majetkové správy

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

v oddělení správy majetku a investic odboru kancelář generální ředitelky) dle § 61 odst. 1 písm. c) služebního zákona (rozhodnutí ze dne 1. 2. 2018, č. j. UPCR-2018/10848-78099815).

2. Proti těmto rozhodnutím se žalobce odvolal. Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 4. 2018, č. j. MPSV-2018/23683-332/2, ve spojeném řízení zamítl odvolání jednak proti rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby, jednak proti odvolání žalobce ze služebního místa představeného. Dalším rozhodnutím pak žalobce zamítl i odvolání proti rozhodnutí generální ředitelky o převedení žalobce na jiné služební místo (rozhodnutí ze dne 2. 5. 2018, č. j. MPSV-2018/44025-332/1).
3. Obě rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2018 a ze dne 2. 5. 2018 pak k žalobě zrušil Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 6. 2021, č. j. 5 Ad 13/2018-39. Vyslovil, že služebním orgánem zjištěný skutkový stav neměl oporu ve spisovém materiálu. Šlo-li o rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2018, stěžejní byla otázka, zda § 51 odst. 2 ve spojení s § 24 odst. 5 a § 61 odst. 1 písm. b) a c) služebního zákona generální ředitelku opravňoval vyhlásit výběrového řízení na (nově zřízené) místo představeného. Konkrétně šlo o místo vedoucího oddělení správy majetku a investic, o které žalobce projevil zájem s tím, že splňuje předpoklady pro jeho výkon (**nové místo představeného**). Městský soud z § 24 odst. 5 služebního zákona dovodil, že se výběrové řízení nekoná, bylo-li služební místo stávajícího zaměstnance zrušeno z důvodu systemizace, případně z důvodu odvolání ze služebního místa představeného; toto ustanovení tak nedává služebnímu orgánu možnost úvahy, zda konat, či nekonat výběrové řízení na obsazení služebního místa. Tento závěr však dle názoru městského soudu nebylo možné s ohledem na zásadu rovnosti a zákazu diskriminace učinit bezvýhradně, a to pokud existovaly objektivní skutečnosti, na jejichž základě bylo vyhlášení výběrového řízení nevyhnutelné. Dále městský soud vyjmenoval kritéria, které před vyhlášením výběrového řízení měla generální ředitelka zvážit (v podrobnostech viz rozsudek 5 Ad 13/2018, bod 24).
4. Proti tomuto rozsudku se žalovaný bránil kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud (NSS) zamítl rozsudkem ze dne 29. 6. 2023, č. j. 3 Ads 205/2021-61. NSS korigoval dílem nesprávné závěry městského soudu. Dle NSS nemohla generální ředitelka za žádných okolností vypsát výběrové řízení na žalobcem kýžené nové místo představeného. Služební zákon ji k tomu neopravňoval. Na základě § 51 odst. 2 věta druhá služebního zákona bylo třeba obdobně použít § 24 odst. 5 téhož zákona. Proto NSS dospěl k závěru, že § 24 odst. 5 služebního zákona se použije „i na případy obsazování volného služebního místa představeného, neboť opačný výklad by zakládal mezi „řadovými“ státními zaměstnanci a představenými, nacházejícími se v typově zcela shodné situaci, ničím neodůvodněné rozdíly v přístupu k volným služebním místům“ (bod 24). Služební zákon totiž neumožňoval výjimku z pravidla dle § 24 odst. 5, dle něhož se výběrové řízení nekoná, pokud se postupuje dle § 61 odst. 1 písm. b) a c), a tedy pokud je státní zaměstnanec převeden na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku odvolání ze služebního místa představeného, resp. v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace (rozsudek 3 Ads 205/2021, body 2 a 25). Díkce zákona je dle NSS bezrozporná, nenabízí žádný prostor pro odlišnou interpretaci čili městský soud znění zákona nemohl dotvářet či doplňovat vlastními podmínkami, byť s respektem k zásadě rovného zacházení a k zákazu diskriminace.

5. Ještě před vydáním rozsudku NSS 3 Ads 205/2021 žalovaný ve společném řízení rozhodl o odvoláních žalobce proti všem třem rozhodnutím generální ředitelky. Odvolání zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**). Přitom ve smyslu požadavků rozsudku městského soudu 5 Ad 13/2018 doplnil správní spis o některé podklady (v podrobnostech s. 9-12 napadeného rozhodnutí). Konkrétně šlo o přípis služebního orgánu ze dne 16. 11. 2021 stran zrušení organizačního útvaru, jehož součástí byl Odbor správy majetku, provozu a investic, a to ke konci roku 2017. V důsledku tohoto zrušení útvaru byla zrušena dvě místa představených, a to žalobce a Ing. P. K rozhodnému okamžiku zde tedy měli být dva představení, kteří v důsledku nové systematizace přišli o svá místa u totožného úřadu. Ing. P. měl dle přípisu splňovat všechny podmínky pro nové místo představeného, o které projevil zájem žalobce. Zrušeno bylo také služební místo představeného Ing. S., který také splňoval podmínky k nástupu na sporné nově vytvořené místo. Do prvního ani druhého kola výběrového řízení se žalobce, Ing. P., ani Ing. S. nepřihlásili. Ve druhém kole byl vybrán jiný uchazeč, který se přihlásil jako jediný. Dále žalovaný spis rozhodl o služební předpis č. 2/2018, podklady týkající se pracovněprávního a následně služebního poměru Ing. S. a Ing. P., a také vzorky práce Ing. S. týkající se veřejných zakázek. Žalovaný jako podklad rozhodnutí do spisu zahrnul také záznam z ústního jednání o návrhu změny systematizace.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu. V ní především namítá, že žalovaný v řízení, které předcházelo jeho druhému rozhodování, při zjišťování skutkového stavu věci nerespektoval, resp. nedostatečně sledoval závěry rozsudku 5 Ad 13/2018. Konkrétně se věnuje jednotlivým okolnostem, pro které dle něj – ve světle objektivních skutečností vytyčených rozsudkem 5 Ad 13/2018 – neobstojí ani druhé nyní napadené rozhodnutí žalovaného. K tomu navrhuje i řadu důkazů. Jeho stěžejní námitkou, kterou uplatnil i v předcházejícím řízení, zůstává, že generální ředitelka neměla vyhlásit výběrové řízení na nové místo představeného, o které žalobce projevil zájem a současně splňoval předpoklady výkon služby na něm. Má za to, že generální ředitelka ho měla převést na nové místo představeného, nikoli na místo specifikované v jejím rozhodnutí ze dne 1. 2. 2018.
7. Žalovaný ve vyjádření ze dne 4. 5. 2022 navrhl, aby soud žalobu zamítl. Mimo jiné zdůraznil, že v rozhodný čas existovalo více státních zaměstnanců totožného úřadu, kterých se dotkla nová systematizace. Vedle žalobce splnili všechny podmínky stanovené pro nově vzniklé služební místo představeného také Ing. P. a Ing. S. Žádnému z nich nic nebránilo, aby byl na toto místo převeden. Žalovaný doplnil, že mu zákon neukládá, aby zjišťoval písemná stanoviska osob, zda mají o volné služební místo zájem, a tedy jejich zájem má za prokázaný na základě formálního záznamu z ústního jednání. Dle žalovaného žalobce neměl právo na převedení na konkrétní služební místo, které považuje za nejvhodnější.
8. Žalobce na žalobě setrval i poté, co NSS rozhodl ve věci rozsudkem 3 Ads 205/2021. Žalovaný se navzdory výzvě k právnímu a skutkovému stavu věci po vydání rozsudku NSS nevyjádřil.

III. Posouzení věci

9. Soud ověřil, že žalobce podal žalobu včas. Žaloba je také přípustná. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době jeho

vydání a v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

10. Úvodem soud připomíná, že již jednou rozhodoval o žalobě proti prvnímu rozhodnutí žalovaného v této věci (rozsudek 5 Ad 13/2018). Žalovanému tehdy uložil, aby doplnil skutková zjištění, na základě nichž by bylo možné učinit úvahu o tom, zda generální ředitelka mohla vyhlásit výběrové řízení na nové místo představeného, či nikoli. Následně ovšem NSS v rozsudku 3 Ads 205/2021 vysvětlil, že generální ředitelka výběrové řízení na nově zřízené místo představeného nemohla vůbec vyhlásit (podrobněji viz bod 4 shora). Jakkoli žalovaný postupoval v duchu rozsudku městského soudu 5 Ad 13/2018, v důsledku pozdějšího rozsudku NSS v této věci 3 Ads 205/2021 se ukázalo jeho doplňování skutkových zjištění jako zbytečné. Dle NSS totiž služební zákon v podmínkách nynějšího případu za žádných okolností neumožňoval vyhlášení výběrového řízení.
11. Proto se s podstatou sporu míjí veškerá polemika s dílčími závěry žalovaného (který v dalším řízení sledoval právní názor rozsudku 5 Ad 13/2018) stran naplnění objektivních skutečností, na jejichž základě by generální ředitelka mohla vyhlásit výběrové řízení. Soud ve světle rozsudku 3 Ads 205/2021 považuje za nadbytečné, aby se k tomuto rozměru nynějšího případu jakkoli vyjadřoval. Z týchž důvodů soud neshledal potřebu provádět dokazování žalobcem navrženými podklady. Tyto se vztahují pouze k aspektům, které jsou z pohledu rozsudku 3 Ads 205/2021 již obsoletní.
12. Soud zaměřil svou pozornost právě na otázku, zda napadené rozhodnutí obстоjí, i pokud NSS v předcházejícím řízení konstatoval, že generální ředitelka za žádných okolností nebyla oprávněna vyhlásit výběrové řízení na žalobcem kýžené místo představeného – vedoucího oddělení správy majetku a investic.
13. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
14. Žalovaný v prvním i druhém rozhodnutí pracoval s vadnými právními úvahami. Tato rozhodnutí opřel o důvody, které se posléze po vydání rozsudku 3 Ads 205/2021 ukázaly jako nesprávné. Žalovaný se nejdřív řídil vlastním nesprávným právním názorem (výběrové řízení je třeba vyhlásit), pak nesprávným právním názorem rozsudku 5 Ad 13/2018 (výběrové řízení lze vyhlásit, pokud existují objektivní skutečnosti dle bodu 24 právě cit. rozsudku).
15. Ze stejného půdorysu úvah vzešlo také druhé rozhodnutí (napadené rozhodnutí), které – měřeno závěry NSS v rozsudku 3 Ads 205/2021 – postrádá podstatnou část vlastního odůvodnění ohledně stěžejní otázky, a tedy zda generální ředitelka měla žalobce mechanicky a bez dalšího převést na nové místo představeného, nebo ne. Nyní je jasné, že generální ředitelka ve smyslu rozsudku 3 Ads 205/2021 nemohla na toto nové místo představeného vyhlásit výběrové řízení [toto představuje vadu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Tento jediný důvod napadeného rozhodnutí tedy neobstál. Žalovaný, který se řídil nesprávnými závěry rozsudku 5 Ad 13/2018, v napadeném rozhodnutí neuvedl žádný další důvod, pro který generální ředitelka nemohla žalobce převést na jím kýžené nové místo představeného. Tím zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
16. Soud jen pro úplnost poukazuje, že mechanickému převedení žalobce na toto místo (a tedy bez provedení výběrového řízení) by mohly bránit jak překážky na straně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

žalobce, tak překážky na straně Úřadu práce. Šlo-li by o překážku na straně žalobce, jednalo by se např. o zdravotní důvody, nedostatečnou odbornost nebo jiné relevantní skutečnosti uvedené v § 61 odst. 1 služebního zákona. Překážka na straně Úřadu práce by mohla spočívat např. v obsazení tohoto nového místa představeného jiným státním zaměstnancem, který by byl odůvodněně vhodnější k výkonu služby na tomto místě než žalobce.

17. Lapidárně řečeno, pokud v tomto případě generální ředitelka nemohla vyhlásit výběrové řízení, platí, že buď měla povinnost žalobce na nové místo představeného automaticky převést, nebo pečlivě vysvětlit, proč tak nemohla učinit. Vedle nutnosti vyhlásit výběrové řízení ovšem neuvedla žádný jiný důvod, proč žalobce nemohla převést. Za takový důvod nelze považovat ani část odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž žalovaná uvedla, že výběrové řízení musela vyhlásit, jelikož předpoklady pro výkon služby na novém místě představeného splňovaly hned tři osoby (žalobce, Ing. P. a Ing. S.). Soud nemůže jako první řešit otázku, zda převedení žalobce bránilo okolnosti příkladmo uvedené v bodě 16 shora. Tím by nepřípustně nahrazoval rozhodovací činnost služebních orgánů, které nyní musí dostat příležitost napravit pochybení, které konstatoval NSS.

IV. Závěr a náklady řízení

18. Na základě shora uvedených skutečností soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaný zohlední, že dle závěrů NSS nemohl vypsát výběrové řízení na nově zřízené služební místo představeného. Pokud dospěje k závěru, že generální ředitelka měla žalobce automaticky převést na toto místo, svou chybu napraví. Pokud naopak zjistí, že žalobce nemohl na toto nové místo představeného převést, pečlivě vysvětlí, proč – nezávisle na tom, že v minulosti vyhlásil výběrové řízení – právě žalobce neměl nárok na převedení na toto nově zřízené místo představeného.
19. Právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů má ten účastník, který měl ve věci úspěch (výrok II; § 60 odst. 1 s. ř. s.). V této věci měl úspěch žalobce, jehož náklady tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokátky, která ho v řízení zastupovala, za 3 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (**advokátní tarif**), tedy převzetí právního zastoupení, podání žaloby a sepsání jednoho podání ve věci samé (vyjádření žalobce ze dne 23. 8. 2023). Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$). Odměna advokáta tak činila 10 200 Kč, zvýšená o 21 % na DPH, tedy 12 342 Kč. Spolu se soudním poplatkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží 15 342 Kč. Žalovaný je povinen tuto částku uhradit k rukám zástupkyně žalobce v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li povinný (žalovaný) dobrovolně, co mu ukládá výrok II vykonatelného rozhodnutí, může oprávněný (žalobce) podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Praze dne 16. října 2023

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.